

CAPUT XIV.

SÍTÆ REPUDIUM.

1. IBI vero DASARATHIDÆ videbant ambas suas matres, post mariti obitum in aliam conditionem lugendam simul redactas, veluti duas plantas repentes, arbore, quam amplectebantur, cæsa.

2. Uterque, hostium occisores, robore splendentes, cum illas ordine salutassent, a matribus, quarum oculi lacrymis suffusi erant, haud distincte videbantur, sed non nisi per voluptatem, e filii contactu perceptam, cognoscebantur.

3. Frigidæ gaudii lacrymæ dividebant ferventes earum mœroris fletus, veluti flumina, e monte nivoso decurrentia, æstu calefactam *Gangæ* et *Sarayuis* aquam.

4. Illæ amanter tangentes humida quasi *Rákshasorum* telorum vestigia in filiorum corpore, haud concupiscebant heroum matris nomen, etsi expetitur a nobilibus *Kshatriyorum* mulieribus.

5. “ Equidem SÍTA sum, marito meo miseriam afferens, infausta !” Ita nomen suum indicans nurus, reverentia haud violata, salutavit soceri, in cœlo commorantis, uxores.

6. “ Surge, filia ! Nonne puris tuis moribus iste maritus tuus cum fratre “ minore e magna miseria servatus est ?” Ita illæ haud falso alloquebantur eam, marito dignam, atque ipsum ejus maritum.

7. Tum vero RAGHUIDARUM principis inaugurationem, matrum lacrymis inceptam, consilarii senes absolvebant aqua, in vasibus aureis e sacratis ablutio-
lutionum locis allata.

8. Aquæ, a *Rákshasorum* simiorumque principibus, fluvios, oceanos, et